

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 20Cpr/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717209688
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Koman
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8717209688.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Petrom Komanom v právnej veci žalobkyne L.. M. C., nar. XX.X.XXXX, bytom C., Z. XXXX/XX, proti žalovanému Plastics-Trade, a. s., so sídlom Snina, Budovateľská 5, IČO: 36 483 265, zastúpený JUDr. Adrianou Krajníkovou, advokátkou so sídlom Košice, Kuzmányho 57, v konaní o náhradu mzdy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 2 853,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 681,26 eur od 1.11.2014 do zaplataenia, zo sumy 65,21 eur od 1.12.2014 do zaplataenia a zo sumy 2 107,42 od 1.1.2015 do zaplataenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Poprad súdny poplatok vo výške 171,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal úhrady sumy 2.853,89 eur s príslušenstvom, pričom podaný návrh odôvodnila tým, že u žalovaného bola na základe pracovnej zmluvy zo dňa 1.3.2014 zamestnaná ako účtovníčka a personalistka s tým, že jej pracovný pomer skončil okamžitým skončením podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu nevyplatenia mzdy za mesiac september roku 2014. Žalobkyňa sa domáha úhrady mzdy za mesiac september roku 2014 až november roku 2014 v zmysle znaleckého posudku spracovaného pre účely trestného konania iniciovaného žalobkyňou v dôsledku nevyplatenia mzdy žalovaným. Na pojednávaní dňa 26.4.2019 žalobkyňa špecifikovala svoj nárok tak, že za mesiac september 2014, si uplatnila nárok na mzdu, ktorá bola splatná 31.10.2014, vo výške 681,26 eur, za mesiac október 2014, nárok na mzdu, ktorá bola splatná 30.11.2014, vo výške 65,21 eur a za mesiac november 2014, si žalobkyňa uplatnila nárok na mzdu, ktorá bola splatná 31.12.2014, vo výške 2 107,42 eur. Uvedené nároky žalobkyňa vyčíslila podľa znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný znalkyňou v trestnom konaní.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril. Na pojednávaní poprel žalovaný nárok žalobkyne s tým, že naopak žalovaný má voči žalobkyňi nešpecifikovaný nárok vo výške presahujúcej nárok žalobkyne. Tento nárok ani nadväzujúce konanie nešpecifikoval ani v poskytnutej lehote. Ani po vrátení veci súdom druhej inštancie a opätovnom nariadení pojednávania sa štatutárny zástupca žalovaného ani jeho právna zástupkyňa pojednávania nezúčastnili.

Vo veci sa po vrátení veci vyjadrila právna zástupkyňa žalovaného s tým, že základ nárok žalobkyne žalovaný nepopiera, spochybnil výšku nároku s tým, že počas trvania pracovného pomeru žalobkyňa žalovanému spôsobila škodu vo výške 2000,- eur, ktorú predstavuje pokuta uložená žalovanému rozhodnutím Inšpektorátu práce Prešov, pričom pokuta mala byť žalovanému uložená pre nesplnenie

zákonných povinností. Podľa žalovaného sa jednalo o nedostatky zapríčinené žalobkyňou, a to napriek tomu, že bola na nedostatky upozornená.

Ďalej žalovaný uviedol, že v dňoch 25.9.2014 až 9.11.2014 bola žalovaná práceneschopná a dňa 23.10.2014 doručila žalovanému výpoveď z pracovného pomeru. Následne dňa 21.11.2014, počas plynutia výpovednej doby, doručila žalobkyňa žalovanému oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru z dôvodu neuhradenia mzdy, čo žalovaný považuje za reakciu na žalobkyni dané upozornenie na neplnenie si pracovných povinností a snahu o získanie finančných prostriedkov. Žalovaný taktiež spochybnil závery znaleckého posudku vypracovaného k výške nároku na náhradu mzdy v trestnom konaní. Predložil upozornenie na opakované porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 3.10.2014, mzdový list žalobkyne za rok 2014, doklad o pracovnej neschopnosti a upozornenie na obzvlášť závažné porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 10.11.2014.

3. Rozsudkom zo dňa 20.2.2018 súd žalobe vyhovel. Po odvolaní podanom žalovaným Krajský súd Prešov ako súd druhej inštancie uznesením zo dňa 21.2.2019, č.k. 4CoPr/5/2018 - 113, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vec vrátil na ďalšie konanie. V zmysle pokynu súdu druhej inštancie v ďalšom konaní mal súd prvej inštancie opätovne vo veci konať v súlade s princípom rovnosti sporových strán v medziach stanovených Civilným sporovým poriadkom.

4. Súd po vrátení veci nariadil vo veci pojednávanie, doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalovaným a opätovne vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, z čoho zistil tento skutkový stav:

5. Z pracovnej zmluvy zo dňa 1.3.2014 (č.l. 5) súd zistil, že žalobkyňa pracovala pre žalovaného ako účtovníčka a personalistka s miestom výkonu práce v sídle žalovaného. Deň nástupu do práce bol dohodnutý na 3.3.2014 a pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú. V pracovnej zmluve mali strany sporu dohodnutú mzdu 900,- eur brutto mesačne.

6. Z oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru (č.l. 2) súd zistil, že žalobkyňa uvedeným oznámením skončila pracovný pomer so žalovaným podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu nevyplatenia mzdy za mesiac september 2014. Súčasne si uplatnila nárok na náhradu mzdy za dva mesiace v zmysle ust. § 69 ods. 4 Zákonníka práce. Z doručienky vyplýva, že oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 21.11.2014.

7. Z obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1 Pv 278/15/7702-15 zo dňa 8.12.2015 (č.l. 3) súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal obžalobu na štatutárneho zástupcu žalovaného L.. S. U. pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. Zákona, a to práve v súvislosti s nárokom žalobkyne. Trestné konanie je vedené Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 3T/192/2015.

8. Z oznámenia Inšpektorátu práce Prešov zo dňa 18.2.2015 (č.l. 4) súd zistil, že na základe podnetu žalobkyne Inšpektorát práce vykonal u žalovaného kontrolu s tým, že bolo zistené pochybenie, nevyplatenie mzdy žalobkyne, pričom žalovanému bola uložená povinnosť odstrániť nedostatky v lehote do 45 dní od ukončenia inšpekcie práce, t.j. od 16.2.2015.

9. Zo znaleckého posudku doc. Ing. Anny Bánociovej, PhD. č. 141/2015 (č.l. 41-59) súd zistil výšku nároku žalobkyne v sume 2.853,89 eur. Za mesiac september 2014 bol zistený nárok na mzdu vo výške 681,26 eur, za mesiac október 2014 bol zistený nárok na mzdu vo výške 65,21 eur a za mesiac november znalkyňa konštatovala nárok žalobkyne vo výške 2.107,42 eur netto. Znalkyňa vypracovala posudok na základe podkladov poskytnutých vyšetrovateľom PZ (č.l. 66).

10. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 9.1.2018 (č.l. 60) súd zistil, že žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovaného od 3.3.2014 do 20.11.2014.

11. Z upozornenia na opakované porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 3.10.2014 súd zistil, že nezdokladovanú neprítomnosť žalobkyne v práci od 26.9.2014 považuje za absenciu a zvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Súčasne žalovaný žalobkyňu upozornil na predchádzajúce nedostatky, a to vedomé a úmyselné falšovanie výkazov pri komunikácii s bankou v mesiaci august 2014 a odoslanie

nepravdivých údajov o záväzkoch žalovaného voči ČSOB Leasing, a.s. dňa 3.10.2014 štatutárnemu zástupcovi žalovaného. Na fotokópii upozornenia je ručne písaná poznámka „odoslané e-mailom“.

12. Z mzdového listu žalobkyne za rok 2014 súd zistil, že pracovný pomer žalobkyne u žalovaného skončil k 20.11.2014 s tým že za obdobie mesiaca september žalovaný eviduje hrubú mzdu žalobkyne v sume 736,- eur, za mesiac október sumu 0,- eur a za mesiac november sumu 405,- eur. Čistá mzda žalobkyne mala predstavovať za mesiac september 2014 sumu 610,- eur, za mesiac október sumu 0,- eur a za mesiac november sumu 372,- eur. K predloženej listine žalovaný nepripojil žiaden komentár.

13. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti súd zistil, že žalobkyňa bola od 25.9.2014 do 10.11.2014 práceneschopná, teda aj v čase, kedy podľa žalovaného porušila pracovnú disciplínu, keď mala štatutárnemu zástupcovi žalovaného dňa 3.10.2014 odoslať nepravdivé údaje o záväzkoch žalovaného voči ČSOB Leasing, a.s. Rovnako tak z predloženého potvrdenia vyplýva, že pokiaľ bola žalobkyňa od 25.9.2014 práceneschopná, nemohol jej žalovaný súčasne od 26.9.2014 evidovať absenciu v práci.

14. Z upozornenia na obzvlášť závažné porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 10.11.2014 súd zistil, že s odkazom na upozornenie zo dňa 3.10.2014 žalovaný vyzval žalobkyňu na odstránenie nedostatkov, ktoré mali spočívať v evidencii zamestnanca (bez jeho riadneho označenia), ktorý v skutočnosti do pracovného pomeru nenastúpil, čím mala žalovanému byť spôsobená škoda a ďalej v tom, že od mesiac august nebolo riadne uzavreté účtovníctvo žalovaného. Žalovaný namietla, že za 8 mesiacov pracovného pomeru nebola žalobkyňa pre zdravotné problémy takmer dva mesiace v práci a žalovaný musel dať účtovníctvo spracovať externej spoločnosti. Žalovaný v predmetnom upozornení absolútne ignoruje skutočnosť, že v období, kedy malo zo strany žalobkyne k nedostatkom bola dočasne pracovne neschopná.

15. Zistený skutkový stav súd nasledovne právne posúdil:

16. Podľa § 42 ods. 1 Zákonníka práce pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

17. Podľa § 47 ods. 1 Zákonníka práce odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, a) zamestnávateľ je povinný prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou, b) zamestnanec je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu.

18. Podľa ust. § 118 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu. Mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20160618>> a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení. Ako mzda sa posudzuje aj plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu pri príležitosti jeho pracovného výročia alebo životného výročia, ak sa neposkytuje zo zisku po zdanení alebo zo sociálneho fondu.

19. Podľa čl. 6 ods. 1 C.s.p. strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

20. Podľa čl. 8 C.s.p. strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

21. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22. Podľa § 167 ods. 1 C.s.p. ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk.

23. Podľa § 167 ods. 2 C.s.p. spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

24. S ohľadom na doplnené dokazovanie a citovanú právnu úpravu mal súd za preukázaný nárok žalobkyne v celom rozsahu. Čo sa týka základu nároku žalobkyne, žalovaný nárok žalobkyne na náhradu mzdy nepoprel, rozporoval výšku tohto nároku.

V tomto smere súd konštatuje, že pokiaľ v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy vykonávala žalobkyňa pre žalovaného pracovnú činnosť, v zmysle citovaných zákonných ustanovení mala tiež nárok na mzdu v dohodnutej výške. Nárok bol žalobkyňou vyčíslený a odôvodnený.

Čo sa týka žalovaného, napriek svojim tvrdeniam o tom, že nárok je síce opodstatnený, ale vypočítaný nesprávne, k týmto nepredložil okrem mzdového listu žiaden dôkaz. Žalovaný síce namieta závery znaleckého posudku doc. Ing. Anny Bánociovej, PhD. č. 141/2015 avšak sám žiaden prepočet nevykonal. Pritom znalkyňa vyčísliла celkový nárok žalobkyne vrátane nároku za nevyčerpanú dovolenku.

Žalovaný síce tvrdil, že preukáže existenciu nároku uplatneného voči žalobkyňi, avšak po tomto vyjadrení sa obmedzil na poukázanie na škodu spôsobenú žalovanému žalobkyňou bez ďalšej argumentácie. Súčasne sa žalovaný nezaobrá ani minimálne konštatovaním nedostatkov na jeho strane zo strany Inšpektorátu práce.

25. Ako už súd konštatoval, súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením citovaného čl. 8 C.s.p., ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania.

26. Podľa § 215 ods. 1, ods. 2 C.s.p., súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu, ktorý zisťuje procesným postupom podľa cit. zákona. V zmysle týchto ustanovení skutkovým základom súdneho rozhodnutia je súhrn skutkových zistení, ku ktorým súd dospel v priebehu konania. K skutkovým zisteniam súd dospieva vyhodnotením skutkových poznatkov, ktoré získava viacerými spôsobmi, predovšetkým v sporovom konaní dokazovaním. Civilný sporový proces sa, okrem iného, zásadne riadi princípom dispozičným a prejednávacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a s ním spojeným princípom formálnej pravdy. V sporovom konaní, ako v danom prípade, žalobca uplatňuje na základe existujúceho právneho vzťahu na súde svoje práva, resp. právom chránené záujmy, vyplývajúce z hmotného práva, vo vzťahu k žalovanému, ktorým sú tieto porušené, resp. ohrozené. Žalovaný v sporovom konaní následne v rámci procesných ustanovení vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku poskytne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, na preukázanie ktorých zároveň pripojí listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. navrhne dôkazy. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávných skutočnostiach a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana.

27. Súd postupom v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov, hodnotiac ich vo vzájomnej súvislosti, prihliadajúc na predmet sporu, hospodárnosť konania a ich dôležitosť pre rozhodnutie vo veci samej, uzavrel, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno, teda preukázala existenciu a dôvodnosť uplatneného nároku.

Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 C.s.p. je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa. V ustanovení § 185 C.s.p. je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

28. Žalobkyňa v konaní preukázala nie len existenciu pracovného pomeru, ale aj skutočnosť, že v dôsledku nevyplatenia mzdy došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Preukázala tiež výšku uplatneného nároku tak, ako bol vyčíslený znalkyňou v trestnom konaní. Žalovaný formálne síce poprel nárok žalobkyne, ale v konaní neprodukoval žiadne relevantné skutkové tvrdenia či jediný relevantný dôkaz o nesprávnej výške či nedôvodnosti nároku uplatneného žalobkyňou.

Ako vyplýva zo základných ustanovení Zákonníka práce, v prípade pracovného pomeru ide o výkon závislej práce, pričom toto predpokladá závislosť zamestnanca na zamestnávateľovi, a to nielen z hľadiska príkazov daných zamestnávateľom zamestnancovi pri výkone práce, ale aj závislosť ekonomickú a sociálnu. S poukazom na tieto skutočnosti sa žalobkyňa ako zamestnankyňa dostala nepriaznivej ekonomickej a sociálnej situácie, nakoľko žalovaný ako zamestnávateľ si voči nej prestal plniť povinnosti, ktoré vyplývajú zo základnej zákonnej charakteristiky pracovnoprávných vzťahov.

29. Na základe uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V časti uplatneného nároku na priznanie úroku z omeškania vychádzal z toho, že nevyplatenie náhrady mzdy v lehote splatnosti má za následok omeškanie s možnosťou požadovať úroky z omeškania vo výške stanovenej pre občianskoprávne vzťahy. Pri omeškaní s náhradou mzdy platí preto výška úrokov z omeškania určená Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. pre omeškanie s plnením peňažného dlhu, ako vykonávacieho predpisu k ustanoveniu § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou. Má veriteľa, v tomto prípade zamestnanca, odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, úžitky ktorej na druhej strane mohol za čas omeškania poberať dlžník - zamestnávateľ. Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zavinil, resp. dôvod omeškania, na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota plnenia uplynula. Splatnosť náhrady mzdy vyplýva z ustanovení § 129 zákonníka práce k § 132 zákonníka práce, keď ustanovenia § 129 až 131 sa vzťahujú rovnako na všetky zložky príjmu zamestnanca poskytované zamestnávateľom, ak ide o ich splatnosť, výplatu a vykonávanie zrážok. Preto v časti nároku žalobkyne, týkajúceho sa úroku z omeškania súd vychádzal z ustáleného právneho názoru, že s náhradou mzdy je žalovaný v omeškaní tak ako pri mesačnej splatnosti mzdy, a preto priznal žalobkyňi 5,05% ročný úrok z omeškania zo zisteného mesačného zárobku za každý priznaný mesiac náhrady.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p. a vzhľadom na to, že v konaní úspešná žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, súd žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

31. O poplatkovej povinnosti odporu súd rozhodol v zmysle § 2 ods. 2 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.